

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 34. SZÁM, 2010. AUG. 29.

Kedves Testvérek!

Talán a legismertebb imádságból, a Miatyánkból választottam a mai Igét. Ez az az imádság, melyet talán először tanul meg mindenki, és még azok között is, akik nem tartoznak az egyházhoz, vagy nem vesznek részt rendszeresen istentiszteleten, eléggé közismert. Azonban lehet, hogy éppen ennek a közismertségnek köszönhető, hogy könnyen átsiklunk felette, és nem foglalkozunk az értelmével teljes mélységében. Holott

A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

Mt 6,11

éppen ezért kellene felette elcsendesedni és imádságban elkérni Istentől, hogy még jobban megérthessük eme bibliai részek üzenetét.

Mint tudjuk, ez egy mintaimádság, melyben Jézus a legfontosabb kéréseket sorolja fel. Ezek többsége lelki, de egy testi mégiscsak akad közte. A mindennapi kenyér gondolata. Érdekes, látszólag ellentmondásos, hiszen Jézus egy másik helyen éppen arra hívja fel a figyelmet, hogy ne gyűjtögessek magatoknak földi kincseket. A kettő azonban a valóságban és a gyakorlatban nem zárja ki egymást. A mindennapi kenyér egy olyan kérés, mely a tanítványi élethez nagyon is hozzá tartozik, mert így minden nap meg lehet érezni Isten

gondviselő kegyelmét. Persze ezt talán a Jézussal együtt vándorló tanítványok még jobban megértették. Nem volt nehéz az imádság ezen részének életszerűségét átélni évszázadokon keresztül sem, amikor az ember érezte, hogy a termés, a mindennapi kenyér mennyire Isten kezében van, és ezért igenis könnyörögni kell. A huszadik században beállt fordulat következtében azonban ezt az ember már nem érzi annyira a magáénak, mint elődei. Már nem gondolt arra, hogy a kenyér mindennapi a való-

ságban, melyet minden nap el kell kérni Istentől. És, hogy más népek gondolkörében is élő kérdés ez, nem nehéz itt elképzelni Csehországban, hiszen itt és Lengyelországban valamint Ukrajnában az augusztust a sarlórol neveztek el, mintegy az aratásra utalva, Horvátországban pedig a július nevében van meg eme eszköz neve, hisz ott egy hónappal korábban aratnak. Így nyugodtan el lehet mondani, hogy egy olyan ünnep ez, amely az egész keresztyénségnek az ünnepe. És mindenütt tudták, hogy ezért Kinek kell hálát adni.

Augusztus 20. a magyarság életében nagy ünnep, és mint ilyen, többes jelentéssel bír. Vegyük talán sorra. Az első, és ami talán ma a legtöbbet hangozta-

tott, István király ünnepe. Igen, helyén van, hogy hálát adjunk egy olyan uralkodóért, aki a magyar nép számára elhozta a keresztyénséget, annak minden áldásával együtt. Sokat, sokféle képen tanultunk róla. Ami egyházi szempontból fontos, minden tíz településen templomot építtetett, és a tűzörzők kivételével kötelezővé tette a vasárnapi misén való részvételt. Gondoljuk csak el, eleink mennyi erőfeszítésébe került minden vasárnap akár a tizedik faluba is elmenni misét hallgatni. Sárospatakon érdekes módon maradt meg ennek az István kori templomnak az alapja. A kis körtemplom (rotunda) alapja még ma is látszik a nagy bazilika mellett. Mintegy jelképezve, ha nincs a kis körtemplom, akkor ma a bazilika sem létezne, sem a kollégium, sem a teológia. Igen, nagyon fontos az ezért való hálaadás. Mert ez az uralkodó minden hibája ellenére is tett azért, hogy ne csak a mindennapi testi kenyér, de a lelki kenyér is rendelkezésére álljon a népnek. És hozzátartozik a mindennapi kenyér gondolatához is. Hiszen ha nincs István, aki rendet teremtett az országban, akkor nem lehet kenyér sem, hiszen anarchiában nem lehet értelmes, termelő munkát folytatni.

Sokáig Magyarországon, mint az Alkotmány napját ünnepelték augusztus 20-át. Igen nagy kérdés, hiszen ezt az alkotmányt 1949-ben fogadták el, ezért nem volt mentes bizonyos nem kívánatos hatásoktól sem. De az a gondolat, hogy alkotmány kell, nagyon is fontos volt, és fontos ma is. Isten nem akarja, hogy népe törvények nélkül éljen. Az igazság persze, hogy Isten adott alkot-

mányt, és szívbe írott törvényt, melyek azonban éppen az ember romlottsága miatt sokszor merülnek feledésbe, és nem képesek a bűnös emberi természetten úrrá lenni. Imádkozni kell azonban ma talán minden korábbinál buzgóbban azért, hogy Isten adjon olyan törvényeket, törvényhozókat európai nemzetünknek, melyek Őhozzá visznek közelebb és nem távolabb. Amely törvények elősegítik Isten megismerését, és nem a jelenlegi korszellemet erősítik és visznek Tőle távol.

Isten nem véletlenül adta ezt az ünnepet. Olyan sokféle és gazdag a mondanivalója, hogy nem is lehet egy prédikációba belefoglalni. Bele kell azonban foglalni a mindennapokba, szívünkbe, hogy amikor megtörünk egy kenyeret, gondoljunk arra az Istenre, aki ezt adta nekünk. Hány embernek adott erőt, tudást, hogy ez a kenyér az asztalunkra kerüljön. Hány napon keresztül adott megfelelő időjárást, hogy a termés ne menjen tönkre, de ne is száradjon ki. Természetes? Nem, bár mi szeretjük annak venni. Több, mint emberi, hiszen ha mindezt végiggondoljuk, akkor megértjük, hogy nem lehet magától értetődőnek venni. Nem lehet még ma sem, amikor a társadalmunk, de mondhatni az egész emberiség nagy része látszólag távol él ezektől a kérdésektől. Van persze a dolognak egy olyan melléküzenete is, ami nem is annyira mellék, hogy Isten nekem is erőt, észt adott ahhoz, hogy elő tudjam teremteni magamnak és családomnak a kenyeret. Isten mindezzel megajándékozott engem, amiért szintén csak hálásnak kell lenni.

De így kell gondolni történelmünkre is. Isten kegyelméből megtartotta népünket ezer esztendőn keresztül is, hogy ma is emlékezhessünk az istváni örökségre, melyet Ő adott. Hány és hány nép tűnt el azóta a történelem nagy színpadáról.

De Isten bennünket megőrzött, és Tőle lehet elkérni azt is, hogy a következő nemzedékek is így gondoljanak erre az ünnepre.

Ámen!

(Elhangzott 2010. augusztus 22-én.)

TAHI EGYHÁZZENEI HÉT '10 (Élménybeszámoló)

Gondtalan fagyalozás Esztergomban, poénkodás – így kezdődött. Vihar, szakadó eső, sár, letört ágak – így folytatódott... Verőfényes napsütés, kánikula, meghitt hangulat – így fejeződött be az ideje, 53. Tahi Egyházzenei Hét. Végül csupán öt felnőtt és két gyerkőc képviselte gyülekezetünket. Ez van – Orsiék sajnos hazaköltöznek, Noémi (bár, ő már nem prágai, mi mégis annak vesszük) megbetegedett...

A vihar este a kávézóban is kivágta a biztosítékot – itt gyülekezett a táborozók apraja-nagyja. De a helyzet megnyugodott és az étkezőben, majd a kistemplomban időben kezdődhetett a vacsora és az esti alkalom. Csuka Tamás táborigazgató tartotta az esti áhitatot, majd Tömöl Gabi, a tábor egyik vezetője és vezető egyénisége mutatta be kis munkahelyi kórusát (huh, az a szoprán!). Bemutakozások. Eközben a GPS vezérelt autós té-

velygést művészi szintre emelő Frenky (Mer' Pozsonyban Komárom felé nem letérni már az, és a GPS-es „Margit”-ra meg egyszerűen nem szabad hagyatkoznunk...) lassan, de biztosan rőtta a kilométereket a Prága és Tahi közötti ugyancsak rögös úton. De hála Istennek éjfél előtt megérkeztek – Nelli várta őket, álmosan, de kitartóan virrasztva.

Kedd reggelre így már majdnem teljes lett a létszám (Boldizsár és Ágai Feri bácsi kicsit később érkeztek). De jó, sok a gyerkőc! Sokkal több, mint két éve! Eszti is hamar barátokra talált, és nem győzött csodálkozni, hogy mindenkivel magyarul „beszélhet”. Egy év ki-

Klaudiával...

hagyás után persze mi még tisztán emlékszünk Samura, Bencére, Déneskére – Sógorékra.

Az áhitat után fokozatosan ismerkedünk a heti darabokkal. Egyszerű, de nagyszerű ez a „Küldd fényedet” (Milij Balakirev – Neeeeem, „Balra Kijev”, sűgja Zsiga bácsi). Ennél egy kicsit nehezebb az „Adjunk hálát mindnyájan!” Osváth Viktor feldolgozása és a 131. zsoltár-kantáta, Hargita Péter műve. Ferike semmit sem változott! Arckifejezéseiből minden kiolvasható (még az is ami nem). Akit leteremt, annak „vége” – aki jó, az nagyon jó. Középkategória nincs.

A reggeli áhitatok témái bibliai énekek voltak: Lámek, Mózes, Debóra és Bárák, valamint Mária éneke, és egy örömeinek a Jelenések könyvéből... A délutáni előadás dinamikus hangulata kicsit meglepett. Draskóczy László, a pasaréti gyülekezet (Budapest) kántora mutatta be a Duna-melléki egyházkerület által kiadandó új énekeskönyvsorozat harmadik füzetét. Kisebb vita alakult ki az új énekeskönyvvel kapcsolatban. „A fiatalok elhagyják a gyülekezeteinket, mert nem értik és nem akarják énekelni az énekeskönyvi énekeket...”, „Jobb kántorokra van szükségünk...”, „Nem látok problémát abban, hogy az új énekeskönyvben ne szerepeljen mind a 150 zsoltár...”, erre a reakció: „Egy kántor olykor négy-öt gyülekezetben is szolgál...”, „Ez budapesti probléma – vidéken más problémák vannak...” – nnnna, ez Prágára duplán érvényes – sorolom gyülekezetünket a „vidéki” gyülekezetek közé (igyekszünk mindig más éne-

keskönyvi énekeket énekelni, bár 40-50-nél több zsoltárt egy év alatt biztos nem éneklünk). Draskóczy László meglepően elfogult hozzáállásának reakcióit (a cikk szerzőjének szubjektív véleménye) Albert György Pál kortárs zeneszerző igyekszik nyugtatni. Gyuri bácsi „nagy arc”! Különösen szimpatikus – szavak nélkül is ért minket, határon túliakat – Erdélyből települt át.

Közben beindultak a gyerekfoglalkozások. Düh Klaudia teológa szavára minden kicsi hallgat... Az esti áhitatot Rózsa Katalin, Vác-alsóvárosi gyülekezetének beosztott lelkipásztora tartja. Persze nem maradhat ki a délutáni sörözés. Borsodi – ááááááh!

Hajnalban vesegörcsnek vélt derékzsába – helyi orvosi ügyelet, majd a Budai Irgalmasrendi Kórház. Két fájdalomcsillapító, öt óra fekvés és a reggeli vizit után a szerda déli próbát még el is értem. „Kellted neked Borsodi” – viccelődünk Frenkyvel (Frenky, kössz a fuvarért!).

De jó, hogy van egy ilyen alkalom, ahol kortárs zeneszerzőkkel lehet beszélgetni – Albert Gyuri bácsinak (rendkívül nyílt, vidám kedélyű ember) örömmel adtam át a Hagibor-i (prágai zsidó szeretetotthon) koncertünk műsorfüzetét, büszkén mutatva a „Zaznamenáno stéblem slámy”-t, Gyuri bácsi „Jegyezvén szalmaszállal” c. művének cseh fordítását. „Cserébe” kaptunk is egy „Krisztusom kívüled” (226. dicséret) feldolgozást. Na meg egy előadást Bach zeneszerzői munkásságáról, zsenialitásáról.

Közben újabb műveket próbálunk: Bárdos Lajos „Erkel szózatá”-t, Gyuribá’ „Ó jöjj, ó jöjj üdvözítő”-jét és Osváth

Viktor „A 12. genfi zsoltár”-át. A gyerekek egyre nyíltabbak. Moto-roznak, száguldoznak. Az estét Klaudia áhítása zárja.

És már itt is van a csütörtök. Egyre jobban áll össze az énekelt anyag. Már nincsenek szólampróbák – együtt próbál a kórus délelőtt is, sőt – röviden még este is, a vacsora előtt. Esti áhítat – Sógor Árpád, a Kolozsvári Egyetemi Fokú Protestáns Teológiai Intézet lelkésze – Mária éneke...

Közben terjed a „tábori” vírus – Anna hála Istennek gyorsan túltette magát rajta – másnap már egész friss. Ferike is vette a lapot.

Nem mindennapi péntek ez. Esküvő a kistemplomban! Oros Zsuzsannát (régii Tahis ő) és Molnár Istvánt Csuka Tamás adja össze kora délután. Bár senki sincs frakkban és kisestélyiben, a szertartás mégis bensőséges és nagyon ünnepi.

Este Tömöl Gabi tartott Igor Sztravinszki 1930-ban írt zsoltárszinfóniájáról, zenehallgatással egybekötött előadást. Mivel Eszti újkeletű, sípolós zsiráfja nem igazán

összeegyeztethető Sztravinszki-vel, jobbnak láttuk a gyors távo-zást.

A szombat is gazdag volt élményekben. Délelőtt a szokásos CD-felvétel. Tavalyelőtt kihagytam – az idén nem hagyhat-tam ki a Váci Fegyház és Börtön meglátogatá-sát. Nagy élmény volt – igazi lelki élmény. „Pici”, az egyáltalán

nem kistermetű fegyenc, vagy éppen Lajos, a zenész bizonyágtétele, akinek a szerzeményeit társai is kívülről fűjják. Köszönet Nagy Péternek a bizonyágté-telért. A váci komp felé menet Nellivel elemeztük, mennyire nem értékeljük a szabadságunkat és mennyire máshogy éljük meg a hitünket mi, a „szabadok”. Nagyon van mit tanulnunk hit terén a megtért elítéltektől!

Az este *Ki-Mit-Tud?*-dal zárult. A tizen-hét benevezetből tíz gyerek volt: sza-valat, zongora, ének, hegedű és cselló, harkálykopogás – nagyszerű hangulat. Ezt követően Sárika szavalt, Sógorék énekeltek duóban, Ági énekelt (bocsa-nat, ha valakit nem említettem).

A vasárnap számunkra (Nelli, Tündi, Eszti, Pali) elég rövid volt – a tahitótfalui templomban istentisztelet, az ebéd és búcsú után hamarosan indulnunk kellett, hogy időben Prágába érjünk.

Köszönjük, hogy feltöltődhettünk. Kö-szönjük a késői órákba nyúló őszinte beszélgetéseket! Jól éreztük magunkat!

–Paulus–

Csoportkép...

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer; a következő biblióra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetéseket.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen, Teplice – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentisztelet időpontja egyelőre ismeretlen. Kérjük kísérik figyelemmel a hirdetéseket.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezet vezetősége az **újkenyérért való úrvacsorás hálaadó istentisztelet** dátumát **2010. szeptember 19-ére** jelölte ki.

PROGRAMAJÁNLÓ

– „*Tudja meg ezt a jövő nemzedék a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait.*” A 78. zsol-tár 6-7. verse alapján szervez **gyermekmunkás konferenciát a Fénysugár Polgári Társulás a kassai református templomban**. A szeptember 18-án, szombaton 9.30-kor kezdődő alkalom hálaadó istentisztelettel veszi kezdetét. A **Vasárnapi Iskola Szövetség** és a Fénysugár Polgári Társulás munkatársai által tartott szakmai nap témái: **Miért hirdessük az evangéliumot a gyermekeknek?, Mit vár Isten a tanítótól?, A család és a gyülekezet felelőssége a gyermekek felé, Soli Deo Gloria - fényképes visszaemlékezés.**

Az előadások szünetében az érdeklődőket gyermekmissziói tematikájú könyvvásár és kiállítás várja. A nap ötletbörzével zárul.

A rendezvény védnöke Ft. Fazekas László a SzRKE püspöke.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP